

smayera, naročito njegove značajne izjave prigodom različitih biskupovih nastupa. Osobito je iznio mnogo dokumentarne grade o srdačnim i tjesnim odnosima biskupa Strossmayera prema papama Piju IX., Leonu XIII. i Piju X., kad je Strossmayer umro. Iz tih dokumentarnih prikaza jasno se vidi, kako su bez ikakva temelja sve one tendenciozne podvale raznih sektaraca, koji hoće da Strossmayera prikažu pobornikom »narodne crkve« ili dapače pristašom liberalnog pokreta otcijsenjena od Rima. Strossmayer bio je svom dušom odan ideji nepokolebljivog jedinstva sa svetom Stolicom, pa to treba da dobro znaju i oni, koji su ponovno stali širiti falsifikat Strossmayerova govora na vatikanskom koncilu o vrhu propagande za »narodnu crkvu«. U ovom djelu nalazi se sabrano obilje argumenata, da je duh biskupa Strossmayera bio daleko od takvih namjera. Djelo toplo preporučujemo.

Dr. J. O.

Vrela i prinosi. Zbornik za povijest Isusovačkog reda u hrvatskim krajevinama. Svezak 3. Sarajevo 1933. Najnoviji svezak ovoga kulturno-povjesnog Zbornika donosi na prvom mjestu 33 biografije Isusovaca XVI., XVII. i XVIII. stoljeća, rođenih na području stare dubrovačke republike. Među njima nailazimo na ugledna imena Držića, Gundulića, Lukarevića, Martinovića, Prodanelja, Ranjine i dr. Dio je napisao dubrovčanin o. Duro Bašić († 1765.) a izdao ga je na temelju izvornog teksta, s mnogo kritičkih bilježaka, prof. Dr. Dragoljub Pavlović. Bašićeva »Elogia« mnogo su upotrebljavali naši kulturni radnici, služeći se raznim prepisima, a sada se eto kritički izdana stavljaju na dohvati i stručnjacima i širim slojevima inteligencije. — Literarne historike zanimat će obilje novih i pouzdanih biografskih podataka o šestorici pisaca kajkavskе Hrvatske XVII. vijeka, a to su: Habdelić, Sartorius-Krajačević, Ljubić, Milovac, Galović, Makar od urednika M. Vanina. — Gramatičko-literarni članak »Stjepan Roza o Evangelistaru Bartola Kašića« pruža nam ne samo točan sadržaj kritike, što ju je u XVIII. stoljeću napisao S. Roza o Kašićevim »Piščulama« (1641.), nego i neke nove arhivske podatke, kojima se osvjetljuje rad Kašića, i drugih na prevodenju Svetoga Pisma. — Kratki prinos »Dvije rijetke slike bratovštine Muke i Smrti Isusove (1751. i 1755.)« reproducira i opisuje slike požeške i zagrebačke bratovštine i donosi godine osnutka ove nekad znamenite bratovštine u Zagrebu, na Rijeci, u Varaždinu, Požegi, Osijeku i Petrovaradinu. — Poraču Zbornika uvelike olakšava opširno kazalo imena (osoba i mjesta). — Naručuje se kod Uprave »Vrela i Prinosa« u Sarajevu, Čemerlinu 9. Cijena poštom Din. '50.

Obraćenje dra H. Hinkovića, napisao msgr. dr. Beluhan Milan, 12°—64, Zagreb 1934. Ova monografija donosi prikaz života nedavno umrlog uvaženog javnog radnika dra Hinkovića, koji je bio jedno vrijeme istaknuti protivnik katoličke Crkve, pristaša spiritizma i teosofije, a kad u tom nije našao smirenja, stao je dublje studirati katolicizam dok napokon nije posve upoznao ljepotu istine u katoličkoj Crkvi, te umro kao duboko uvjereni katolik potpuno smiren i okrijepljen svetim otajstvima. Njegovo